هر کس غمی از غم‌های دنیا را از مؤمنی برطرف سازد، خداوند گرفتاری و غمی از غم‌های روز قیامت را از او برطرف می‌سازد،

از ابوهُرَیره رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ نَفَّسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ الدُّنْيَا نَفَّسَ اللهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمِ السَّكِينَةُ، وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَّأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ». یعنی: «هر کس غمی از غم‌های دنیا را از مؤمنی برطرف سازد، خداوند گرفتاری و غمی از غم‌های روز قیامت را از او برطرف می‌سازد، و هر کس بر تنگدستی آسان بگیرد، خداوند در دنیا و آخرت بر او آسان می‌گیرد، و هر کس [عیب] مسلمانی را بپوشاند، خداوند در دنیا و آخرت [عیب] او را می‌پوشاند، و خداوند در کمک بنده است تا زمانی که بنده در کمک برادرش باشد، و هر کس راهی را بپیماید که در آن دانشی بجوید، خداوند به وسیلهٔ آن، راهی به سوی بهشت را برایش آسان می‌گرداند، و هیچ گروهی در خانه‌ای از خانه‌های خدا گرد هم نمی‌آیند تا کتاب خدا را تلاوت کنند و آن را میان خود بیاموزند، مگر آنکه آرامش بر آنان نازل می‌شود، و رحمت آنان را فرامی‌گیرد، و فرشتگان آنان را در بر می‌گیرند، و خداوند آنان را نزد کسانی که نزد اویند (فرشتگان مقرب) یاد می‌کند، و هر کس عملش او را [از رسیدن به درجات عالی] باز دارد، نسبش به سرعت او را [به آن درجات] نخواهد رساند».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

پیامبر صلی الله علیه و سلم بیان کرده‌اند که پاداش مسلمان نزد خداوند، از جنس عملی است که آن مسلمان با دیگر مسلمانان انجام می‌دهد؛ پس هر کس غمی و سختی‌ای از غم‌های دنیا را از مؤمنی برطرف سازد، خداوند در مقابل، غمی از غم‌های روز قیامت را از او برطرف می‌سازد. و هر کس بر تنگدستی آسان بگیرد و کار را بر او سهل کند و سختی‌اش را برطرف نماید، خداوند در دنیا و آخرت بر او آسان می‌گیرد. و هر کس [عیب] مسلمانی را بپوشاند، مثلاً از او لغزش‌ها و خطاهایی را ببیند که شایستهٔ آشکار شدن نیست، خداوند در دنیا و آخرت [عیب] او را می‌پوشاند. و خداوند یاری‌دهندهٔ بندهٔ خود است، تا زمانی که آن بنده در مسیر یاری رساندن به برادرش در امور دینی و دنیوی او باشد، و این یاری می‌تواند با دعا، بدن، مال و غیر آن باشد. و هر کس در راه به دست آوردن دانش شرعی گام بردارد و قصدش از آن، رضایت خداوند متعال باشد، خداوند به وسیلهٔ آن، راهی به سوی بهشت را برایش آسان می‌گرداند. و هیچ گروهی در خانه‌ای از خانه‌های خدا گرد هم نمی‌آیند تا کتاب خدا را تلاوت کنند و آن را میان خود بیاموزند، مگر آنکه آرامش و وقار بر آنان نازل می‌شود، و رحمت خدا آنان را فرامی‌گیرد و در بر می‌گیرد، و فرشتگان آنان را احاطه می‌کنند، و خداوند از آنان نزد مقربان درگاهش ثنا می‌گوید، و همین شرافت بس که خداوند از بنده‌اش در ملأ اعلی یاد کند. و هر کس عملش ناقص باشد، [نسبش] او را به مرتبهٔ صاحبان اعمال [کامل] نمی‌رساند، پس شایسته است که بر شرافت نَسَب و فضیلت پدران تکیه نکند و در عمل کوتاهی نورزد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4801